

forskellen på at være radikal og så være medlem af Enhedslisten.

Første næstformand (Svend Auken):

Ja, vi siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Da regeringen lancerede sit udspil til kvalitetsreform, var en af de helt grundlæggende antagelser, at vi i fremtiden kommer til at mangle arbejdskraft. Alene inden for det offentlige vil der i løbet af de næste 10 år forsvinde 200.000 mennesker, fordi de går på enten pension eller efterløn. Desuden kan vi forudse, at vi i de kommende år får brug for endnu flere nye hænder alene på grund af den demografiske udvikling. Vi står altså over for en udfordring med at rekruttere ny arbejdskraft til den offentlige sektor.

Kl. 15.40

Regeringens svar på det har været ingenting. Regeringens svar har været, at man ikke kan rekruttere nye til den offentlige sektor, for hver gang der bliver ansat en i det offentlige, bliver der ansat en mindre i det private. Regeringen har altså intet svar på den udfordring, der hedder, at vi har brug for flere ansatte.

Det forslag, vi behandler her, tager et hjørne, et væsentligt hjørne, af det problem og siger, at en måde at løse det på er at udnytte de arbejdskraftressourcer, vi har med folk, der faktisk gerne vil arbejde fuld tid, men som i dag kun kan få et deltidsjob.

Det er et godt forslag. Det er et godt udgangspunkt for, at vi kan komme videre i debatten om, hvordan vi sikrer, at der er hænder nok til at udvide og udbygge den offentlige service til gavn for ældre, til gavn for børn, til gavn for elever og til gavn for syge.

I Enhedslisten har vi taget udfordringen alvorligt. Vi har udarbejdet en plan for, hvordan vi over en årrække faktisk kan skaffe hænder nok, både i den offentlige sektor og i den private sektor, fordi vi i dag står med det fuldstændig groteske problem, at ca. 800.000 holdes uden for arbejdsmarkedet, mens de, der er på arbejdsmarkedet, arbejder alt for meget, bliver alt for hurtigt nedslidte, bliver tvunget til at forlade arbejdsmarkedet alt for tidligt.

Et af de problemer, vi har på arbejdsmarkedet i dag, er jo skabt af, at vi har fået en meget lettere adgang for arbejdsgivere til fleksible arbejdssteder og til deltid. Alene i denne regeringsperiode er der forsvundet 80.000 fuldtidsjob, mens der er

opstået 135.000 flere deltidsjob, primært besat af studerende, der har brug for at arbejde ved siden af deres studier. Det er en udvikling, som vi skal have vendt. I hvert fald for så vidt at folk gerne vil arbejde på fuld tid, skal de også have muligheden for at få et fuldtidsarbejde.

I de offentligt ansattes organisationer har man jo lavet en opgørelse over, hvor mange der blandt deres medlemmer gerne vil arbejde noget mere. Og gudernes skal vide, at vi har brug for deres arbejdskraft. Derfor mener jeg, at vi bliver nødt til aktivt at arbejde for, at der bliver flere fuldtidsjob.

Det koster penge, det er der ingen tvivl om, og derfor mener jeg også, at det forslag, der her ligger fra SF, skal følges op med, at der faktisk i kommuneforhandlingerne bliver afsat tilstrækkelige ressourcer til, at kommunerne kan komme ud af den spændetrøje, som gør, at de ikke er i stand til at planlægge ud fra, at folk skal have et fuldtidsjob.

I øvrigt mener jeg, at man selvfølgelig kan stille SF det spørgsmål: Hvorfor skal det her kun gælde for folk, der har en frigørelsesattest? Hvorfor skal det ikke også gælde for de mange f.eks. i daginstitutionerne, der arbejder 30 timer, 32 timer, 33 timer, 34 timer? Hvorfor skal de mennesker ikke også have mulighed for at få fuld tid, hvis de gerne vil have det?

Det er bare for at sige, at vi egentlig mener, man bør gå længere end det forslag fra SF, som vi behandler her. Men med den lille tilføjelse støtter Enhedslisten altså forslaget.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren. Og så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Ole Sohn.

Ole Sohn (SF):

Det er jo altid rart, når man fremsætter et beslutningsforslag, at få opbakning eller støtte eller få udtrykt sympati for det, men det er jo i særlig grad opmuntrende, når sympatien og den overordnede støtte kommer fra et flertal af Folketingets partier. Det er jo ikke så tit, det sker.

Men jeg synes, det er rart at konstatere, at både Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Enhedslisten kan se paradokset i, at vi er i en situation, hvor der er en akut mangel på varme hænder, ikke mindst i ældreomsorgen.

Kl. 15.45

Der er et udtrykt ønske og et konstateret ønske hos en lang række af de deltidsansatte, der